

Motion till riksdagen 2009/10:N266

av Irene Oskarsson och Stefan Attefall (kd)

Kreditgarantiföreningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen aktivt ska arbeta för att utveckla kreditgarantiföreningarnas möjlighet att vara ett viktigt instrument i arbetet med att stödja småföretagare.

Motivering

Småföretagarna, det vill säga företag med mindre än 50 anställda, omfattar över 90 procent av alla företag i Sverige och dominerar de flesta branscher. Entreprenörskap genom start av nya företag och utveckling av mindre företag är alltså avgörande för sysselsättningen och ekonomisk tillväxt.

Tillgången till finansiering är en viktig aspekt för att främja entreprenörskap. Små och medelstora företag behöver pengar för att starta, växa och förändras. Ett växande problem för många små och mindre företag är tillgång till kapital för utveckling, framförallt i dessa tider när vi är mitt uppe i en internationell ekonomisk kris men samtidigt är väldigt beroende av att våra företagare och nya företagare vågar satsa.

Det är därför viktigt att det finns bra lånemöjligheter för små och medelstora företag. Med det regelverk som i dag styr bankernas bedömningar är det ibland svårt att klara möjligheten att via banklån finansiera företag fullt ut. En väg att förbättra lånemöjligheten för företag är att stödja utvecklingen och uppbyggnaden av kreditgarantiföreningar. Detta är ingen ny företeelse. I Europa började framväxten redan år 1842. I Sverige har kreditgarantiföreningar etablerats de senaste åren men är fortfarande att betrakta som små och nyetablerade. Kreditgarantiföreningarnas syfte är att genom garantier/borgen, rådgivning och mentorskap stärka framförallt de små och medelstora företagen. Målet för föreningarna är att erbjuda kreditgarantin för lån i bank.

Fel! Okänt namn på

Idag finns det enligt SKGF (Kreditgarantiförening Sverige) 14 regionala kreditgarantiföreningar samt en branschspecifik förening som för närvarande har en operativ verksamhet, det vill säga har beviljat och ställt ut garantier för lån. Övre Norrlands kreditgarantiförening har en egen modell för verksamheten men är inte medlem i SKGF.

Kreditgarantiföreningarna arbetar främst med lokalt kapital, ofta är det fackliga organisationer och företag som valt att gå in med insatser i föreningarna, men även kommuner. Denna dörr har dock stängts i och med att det kommit en dom som säger att kommuner inte får göra så.

Kreditgarantiförening Sverige har haft avtal med Europiska investeringsfonden (EIF) som garanterar förluster över 15 miljoner kronor och ger KGF-systemet bästa rating på utställda garantier. I avtalet finns det en klausul som säger att avtalet ska omförhandlas när ett visst antal företag som fått stöd av KGF gått i konkurs. Till följd av finanskrisen skedde detta hösten 2008, och man gick därför in i en omförhandling av avtalet. I detta avtal vill EIF höja KGF:s egeninsats från 15 miljoner till 20 miljoner kronor, vilket styrelsen inte ansåg vara rimligt eftersom KGF:s totala balansräkning uppgår till 17 miljoner kronor. Därför har man i april 2009 inkommit med en affärsplan till Näringsdepartementet där man äskar om utökat kapital. I och med att kommuner inte längre får gå in med kapital i sådan verksamhet tappar KGF även här en möjlighet till expanderings och finansiering.

På Tillväxtverkets hemsida står det att det har ”ambitionen att årligen satsa upp till fem miljoner kronor på aktiviteter som syftar till att utveckla kreditgarantiföreningar som ett viktigt instrument för att underlätta små och medelstora företags kapitalförsörjning”. Sedan 2005, när Nutek hade ansvaret för KGF, har den summan varit densamma, vilket kan tyckas vara förvånande. På fyra år har ingen uppräknings skett av driftstödet och det nämns inget ytterligare i regeringens budget 2010 om driftstöd eller kapitalförstärkning.

Statliga medel behövs för att finansiera utvecklingsprojekt och kan komplettera medel från EU och regionala finansierare. På så sätt växlas insatta medel upp på ett resurseffektivt sätt. Engagemang både från näringslivet och från staten har varit framgångsfaktorer.

Stockholm den 2 oktober 2009

Irene Oskarsson (kd)

Stefan Attefall (kd)